

[Frank Jensen]

Så siger hr. Jes Lunde, og i SF's dagsorden står der til sidst, at vi må sikre, at ingen kan falde ud af dagpengesystemet, hvis de lever op til kravene om at være til rådighed. Det, som reformen gør, er, at den løser det fundamentale problem, at hvis man rykker jobtilbudet frem i dag, forkorter man længden af den periode, man kan være på dagpenge. Reformen sikrer de ledige en garanti for minimalt 7 år på dagpenge med uddannelsesaktiviteter i langt større omfang, aktiviteter, der forbedrer deres muligheder for at holde sig fast på et arbejdsmarked, hvor regeringen samtidig giver et spark til økonomien for at få aktiviteter i gang, skabe muligheder for reelle job, som de arbejdsløse gerne vil have.

Vi ved, at når vi i øjeblikket har en stor ledighed og et underskud på de offentlige finanser, er det konjunkturbestemt. Derfor skal konjunkturerne ændres, og der er efterhånden, hr. Jes Lunde, gode tegn på, at det også vil ske. Tag bare Jyske Banks cheføkonom, der i begyndelsen af ugen sagde, at nu er lagrene og den overkapacitet, man har haft, brugt op, nu skal man til at have flere ansatte.

Vi håber og tror, at vi med dette initiativ sikrer, at ingen, der står til rådighed for arbejdsmarkedet den 1. juli 1995, vil ryge ud af dagpengesystemet. Det er den satsning, regeringen har gjort.

Formanden:

Taletiden er fortsat højst 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Så vil jeg bestræbe mig på, hr. formand, at gøre det ganske kort.

Jeg vil gerne sige til fru Merethe Due Jensen, som fraråder sin regering at lytte til SF med hensyn til forslag om børnepasningsgaranti, at det er ganske korrekt, at SF i dag har fremsat et forslag om garanti for børnepasning som det første forslag i denne folketingssamling. Vores beregning er, at det vil medføre en omkostning på 1 mia. kr. det første år, og jeg vil bare i al stilfærdighed sige til fru Merethe Due Jensen, at Danmarks Statistik har beregnet, hvad fru Inger Stilling Pedersens krav om penge til forældre for pasning af egne børn vil koste. Det bliver 1,8 mia. kr. på årsbasis.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Som CD'er er det altid dejligt at blive skældt ud af en SF'er, i dette tilfælde af hr. Holger K. Nielsen, i EF-spørgsmål. Så kan man da se, at der er forskel på vores målsætning, og det er dejligt.

Men jeg må sige, at der er ingen dobbeltmoral i CD's holdning. Der er ikke et eneste ord i al lyrikken i det nationale kompromis, vi ikke kan skrive under på, men jeg er ret sikker på, at SF og CD vil have to forskellige praktiske løsninger, når målet skal nås.

Lad os tage spørgsmålet om demokratiet. Vi er enige om, at der skal mere demokrati i EF. Men hr. Holger K. Nielsen vil løse det ved en masse arbejde gennem de nationale parlamenter, og hvad ved jeg, mens CD vil løse det via Europa-Parlamentet. Det er da en væsentlig forskel i den praktiske udformning. Men målet er naturligvis det samme, og der står intet i det nationale kompromis, der gør, at vi ikke kan have en forskellig fortolkning her.

Det, der var det vigtige for befolkningen, var de 4 undtagelser, som også CD står bag. Vi vil gerne have dem ophævet så hurtigt som muligt, men har lovet, at det først vil ske efter en folkeafstemning. Det sagde vi, før aftalen blev indgået, det har vi sagt under valgkampen, og vi gentager i dag, at det er dét, det drejer sig om, disse 4 handlingsområder. Så kan man diskutere, hvor kloge de 4 undtagelser er, og hvor længe vi kan beholde dem, for verden ændrer sig altså. Men det er jo så den politiske kamp, vi skal føre.

Jeg mener ikke, hr. Holger K. Nielsen har noget som helst belæg for at hævde, at vi har dobbeltmoral. Vi siger det samme i dag, som vi sagde, før vi indgik aftalen, og derfor må jeg sige, at ethvert ord i det nationale kompromis kan CD også være med i, og så har SF og vi altså nogle divergenser.

Hvis vi tager sådan noget som åbenhed, er vi langt mere enige – det er klart – i den praktiske udformning osv., så lad os bare diskutere praktik. Men lad være med at gå rundt og påstå, at det er dobbeltmoral og fup. Det er det ikke, befolkningen vidste, hvad den fik, og den vidste for CD's vedkommende, at vi ville gøre, hvad vi kunne for at få ophævet undtagelserne hurtigst muligt, men ved hjælp af en folkeafstemning.